

Intervju med Jamak Rezaie, intervjuperson nr 61

Projekt: Göteborg berättar

Bandningens längd: 01:14:54

Datum: 2018-10-17

Intervjuare: Marie Nyberg

Plats: Göteborgs stadsmuseum, Faktarummet

Tid: 18.00 – 19.30

Intervju med Jamak Rezaie

Bandningen börjar

Intervjuare [00:00:02]: Ja nu sitter jag här i museets faktarum med Jamak säger du så?

Talare [00:00:09]: Jag heter Jamak egentligen...

Intervjuare [00:00:11]: Jaha Jamak.

Talare [00:00:12]: Men här i Sverige kallas jag för Jamak, Jamak.

Intervjuare [00:00:15]: Och efternamn?

Talare [00:00:18]: Rezaie.

Intervjuare [00:00:20]: Var kommer du ifrån?

Talare [00:00:23]: Ursprungligen från Iran.

Intervjuare [00:00:27]: Och din adress här?

Talare [00:00:29]: Jag bor på Doktor Weltzins gata 2 C i Guldheden.

Intervjuare [00:00:34]: Ja. När är du född?

Talare [00:00:39]: Jag är född 1975. På papper så står det 24:e juni men det är bara för att när min faster skulle plocka ut mitt födelsebevis i Iran så sa hon fel datum, jag är född egentligen 25:e juli men på alla mina papper så står det 24:e juni.

Intervjuare [00:01:02]: Jaha, men när firar du födelsedag då?

Talare [00:01:04]: Den 25:e juli.

Intervjuare [00:01:05]: Ja, när du egentligen är född då.

Talare [00:01:07]: Ja.

Intervjuare [00:01:08]: Var föddes du någonstans?

Talare [00:01:12]: Jag föddes i en stad som heter Urmia som ligger i en provins som heter Västazerbaijan i Iran alltså gränsen mot Turkiet. Våldigt naturskönt och bördigt område i nordvästra Iran. Jag är inte etnisk azeri eller kurd vilket de flesta människor som bor i den regionen är, utan jag är så kallad perser, jag och mina syskon vi har fötts alla i olika städer i Iran på grund av min pappas arbete så jag föddes i Urmia.

Intervjuare [00:01:51]: Då blir man nyfiken på din pappas arbete men vi kan gå igenom först det här med...

Talare [00:01:56]: Han jobbade som domare innan revolutionen i Iran, efter revolutionen i och med att han var tvungen att döma efter sharialagar så pensionerade han sig och jobbade som advokat, min pappa har...

Intervjuare [00:02:10]: Var inte det lite farligt att jobba som advokat

Talare [00:02:12]: Nej inte då och inte med den typen av mål som min pappa höll på med, min pappa har jobbat med kriminella, alltså mord och sådana här saker, det som är farligt det är mänskliga rättigheters advokater, de lever farligt.

Intervjuare [00:02:34]: När kom du till Sverige då?

Talare [00:02:34]: 1987, faktiskt, den 25:e juli flög vi på kvällen från Iran, vi hade ett litet kalas för mig, hemma hos oss och sen så gick flyget, det gick sent på natten nästan till den 26:e, så då flög vi till Sverige.

Intervjuare [00:02:56]: Men då hade ni bestämt er ganska snart eller kom det hastigt att ni flyttade hit?

Talare [00:03:03]: Det var inte alls tänkt att jag skulle flytta hit, vi var här på sommarsemester för att hälsa på min bror som läste på Chalmers och, när vi väl var här så föreslog min bror att jag kanske skulle kunna stanna kvar hos dem, han var gift och hade ett litet nyfött barn. Och det var tilltalande för mig för att på 80-talet så var det inte så lätt med den kulturella diktaturen som fanns i Iran i skolan med klädkoder och uppförande och sådär som var tvunget att vara islamiskt och jag kommer från en ganska så sekulär familj. De flesta i min familj är råateister, förutom min mamma som möjligtvis kan kallas för spirituell. Därför var det svårt för oss att leva i en väldigt religiös atmosfär, som dessutom är diktatur då, så att därför så när min bror sa det och jag själv ville det så tyckte mina föräldrar okej, det kanske är bättre för henne att gå i skolan i Sverige och blomma ut, utan den här religiösa propagandan.

Intervjuare [00:04:19]: Så du flyttade själv då?

Talare [00:04:22]: Jag stannade kvar och mina föräldrar åkte tillbaka till Iran.

Intervjuare [00:04:26]: Men hur gammal var du då?

Talare [00:04:27]: 12.

Intervjuare [00:04:29]: 12 ja.

Talare [00:04:30]: Mina föräldrar kom tillbaka när jag var 15, då flyttade de till Sverige för att de tänkte att det kanske inte var så bra att de lämnade mig.

Intervjuare [00:04:38]: Och så kanske de ville flytta själva, eller?

Talare [00:04:44]: Inte så jättemycket, de flyttade mest för min skull, men självklart så var det inte, det var ändå inte så att det inte var ett tilltalande ställe att bo på men, det var för min skull mest.

Intervjuare [00:05:03]: Ja men då, dina syskon då, kom de?

Talare [00:05:14]: Min bror läste på Chalmers så han bodde här, mina andra syskon de bor i Tyskland och Holland. Det är så här att efter revolutionen i Iran så försökte folk att flytta utanför Iran och man gjorde försök i olika ambassader, den ambassad som gav visum åkte man till. Så hela min släkt är spridd runt om i världen, jag har allt ifrån Nya Zeeland till Kanada till USA till många europeiska länder, vi är utspridda helt enkelt.

Intervjuare [00:05:51]: Var det många då som flyttade då från Iran?

Talare [00:05:52]: Ja jag tror att det totalt faktiskt idag är sex miljoner iranier som lever i exil, och jag tror den tiden då jag flyttade hit så pratade vi om att vi var då kanske runt tre eller fyra miljoner redan då. Det var inte så lätt att anpassa sig, vissa lyckades att anpassa sig men, man kanske inte ville heller.

Intervjuare [00:06:24]: Hade det någonting med det kurdiska att göra?

Talare [00:06:26]: Jag är inte kurd.

Intervjuare [00:06:26]: Nej du var bara född där i...?

Talare [00:06:28]: I den provinsen så lever många kurder och azari, men jag är så kallad perser så min pappa är sedan generationer tillbaka från Teheran och min mamma, om vi ska gå tillbaks i tiden så, mina morföräldrar föddes i en stad som är söder om Teheran som heter Saveh och egentligen, det släktet var deporterat dit av kungen på 1700-talet för att det var, ja det var lite rufft sådär, lite ökenstad. De var en ganska mäktig klan som hade motsatt sig kungen. De bodde i lite mer bördiga, trevligare ställen vid Kaspiska havet i staden Baku som tillhör Azerbajdzjan, republiken, så de deporterades till Saveh och så förblev de ganska mäktiga där. Men mamma är född och uppvuxen i Teheran och det är för att min morfars far, när Iran fick parlament första gången för lite mer är 90 år sedan, 100 år sedan kanske, så var min morfar vald till överhuset då eller, de parlament...

Intervjuare [00:07:54]: Var det brittiska eller...

Talare [00:07:56]: Nej, nej det var Iran själv, vi hade ju en revolution ungefär samtidigt som ryska revolutionen då vi blev lite mer ett modernt och demokratiskt, mer demokratiskt land med ett parlament och de som valdes till parlamentet det var olika klanöverhuvud eller storgodsägare eller betydelsefulla människor, och min morfars far var en utav dem, som satt med i parlamentet då. Så därför så flyttade han till Teheran. Men innan dess var han storgodsägare i Saveh och än idag så finns det släktingar till mig som fortfarande är ganska mäktiga i Saveh men det är inte samma i och med att man går ner i led och så blir det många barn och barnbarn, det är liksom inte riktigt samma sak längre.

Intervjuare [00:08:54]: Hur var det att hamna i Göteborg då?

Talare [00:08:54]: Ja äntligen börjar vi prata om den här staden och syftet med intervjun, okej nu ska jag mentalt ta mig hit. Ja jag kom hit när jag var tolv år som sagt och utan mina föräldrar så det var en lite speciell tid och att göra resan att komma från en Iransk akademiker medelklass familj, relativt gott ställt, övre medelklass kan man säga, komma och bo i Hjällbo, det var en resa, det var helt klart en kulturreisa inte bara att komma från landet Iran till landet Sverige utan även en, man kanske inte får säga så men även en klassresa.

Intervjuare [00:09:41]: Ja det är intressant för den får man inte höra om riktigt, ofta.

Talare [00:09:45]: Nej och det är en omställning helt klart när man flyttar på det sättet som vi gjorde och inte är en expert som har fått ett intressant jobb i ett annat land, så blir man liksom, man hamnar i ett annat läge. Så att man får ställa sig in i ny tillvaro även om det kanske inte bitvis är tilltalande, man vill ju assimileras och man vill lyckas i det nya landet och man är medveten om att, nu med facit i hand så...

Intervjuare [00:10:25]: Bodde din bror där också?

Talare [00:10:26]: Ja han bodde också där, men han läste, han var student och läste på Chalmers då. Ja så jag växte upp i Hjällbo och gick i Hjällboskolan och som sagt det var ju, det var saker som jag fick se och uppleva som jag aldrig hade gjort om jag hade bott i Iran, ur den aspekten. Och sen så flyttade vi till Gårdsten och jag gick på Angeredsgymnasiet, de två första åren, och sista året läste jag på Burgården. Efter jag tog studenten så flyttade jag till Olofhöjds studenthem i Johanneberg och då läste jag på Chalmers, och jag tyckte att det var väldigt skönt att komma till Johanneberg för att, det var en stadsdel som, jag såg människor med hopp i ansiktet, jag såg människor som kände att det här var deras samhälle och hörde hemma här, jag såg inte människor som var utanför och var paralyserade inför det här samhället, de ägdes inte utav samhället, de ägde samhället. Och för mig som var tjugo år så ville jag se det här positiva, och mina föräldrar tyckte att, de ville inte att jag skulle flytta hemifrån och jag sa att, men jag vill inte, jag vill till lite positivare miljö, jag tyckte väldigt mycket om Johanneberg, jag är generellt väldigt naturintresserad men jag kommer tydligt ihåg när syrenerna kom upp på våren och vårgrönskan i de här trädgårdarna som jag fick gå igenom, alltså de här villaområdena, tills jag kom till studenthemmen från Chalmers, det var, det är ju en gammal stadsdel med ganska så gammal, gamla växter och det var väldigt mysigt att se, träden och...

Intervjuare [00:12:40]: Hjällbo är lite nybyggat...

Talare [00:12:43]: Lite mer nybyggt, lite mer sådana här...

Intervjuare [00:12:44]: 60-talet i och för sig.

Talare [00:12:47]: Ja precis både Hjällbo och Gårdsten är ju miljonprogram och det, det är klart att jag upplevde en stor skillnad även i gatubilden, förutom människorna och även att det var, Johanneberg är kanske inte lika nedgången och lika, inom citationstecken, fattigt som norra Göteborg kan vara. Men den Hjällbo och Angered som, speciellt Hjällbo som jag såg under slutet av 80-talet det går inte att jämföra med Hjällbo idag. Hjällbo på slutet av 80-talet var en tydlig arbetarstadsdel, det var väldigt mångfaldigt, vi var människor från hela världen. I min klass...

Intervjuare [00:13:37]: Och även Sverige?

Talare [00:13:38]: Ja, ja även Sverige. I min klass så var vi 30 olika språk. Och det fanns svenska barn också som du sa, idag så är det färre grupper, färre språk men större andel människor från varje gruppering så att, istället för att kanske vara 30 språk som det var på vår tid, så skulle jag tro att det kanske har blivit fem till tio språk max, och det är inte samma sak, det blir inte utbyte, mina kompisars föräldrar var etablerade i Sverige, ur den aspekten att de hade jobb, det var inga fina jobb, de flesta jobbade på bandet på Volvo eller SKF. Det fanns folk med problem och alkoholproblem och så vidare, men, det var fortfarande folk som var med i samhället, dom var inte utanför samhället som de är idag. Så därför så känner jag att på vår tid så var det mer ett utbyte mellan olika kulturgrupper, alltså jag kom i kontakt med sjögräsgodis utav min taiwanesiska klasskamrat, jag minns att vi var hemma hos en klasskamrat och då konstaterade vi att vi är från fem olika världsdelar. Jag kommer från Asien, en annan kommer från Marocko som är Afrika, en tredje kommer från Chile i Amerikas, den fjärde kommer från Europa liksom vi täckte hela världen, liksom. Vi saknade Oceanien, det var det vi saknade men, och det är klart att växer man upp med den här typen av kamrater då blir man en världsmedborgare, för barn ger och tar på ett annat sätt. Så vi hade möjlighet att prova mat från andra kulturer och vi var hemma hos varandra och jag såg karaoke och karpar första gången hos som sagt min taiwanesiska eller kantonesiska, vi var flera vänner, och min andra vän som var från Kap Verde de hade andra grejer och som sagt Sydamerika och Argentina och Chile hade sina grejer, och...

Intervjuare [00:16:05]: Vad tror du att den här förändringen beror på då? Att det har ändrats med...

Talare [00:16:12]: Dels har det kommit, vi har haft flyktingar från Sydamerika på grund av Pinochet och de här diktaturerna, så det kom ju många sydamerikaner på 80-talet och 70-talet också, men sen så tror jag att det är bara en samhällsförändring, att dels så fanns det inte jobb till alla i början av 90-talet och då hamnade folk i utanförskap.

Intervjuare [00:16:51]: Men sen har det kommit stora andra flyktinggrupper.

Talare [00:16:52]: Ja jag tror, jag ville också gå in på det att det var liksom färre flyktinggrupper, alltså färre nationaliteter men det kom många utav samma, så jag menar,

första vågen som jag minns var Somalia, i samband med kriget. Och ja då blir det helt plötsligt väldigt många somalier, och är det så att de dessutom kanske har en kultur som är lite annorlunda och ganska långt ifrån ja, då blir det svårt att komma in och kommer man som en grupp och dels kanske, du vet ungefär som fisk simmar i stim, det är för att de vill känna sig trygga och det kanske somalier eller syrianer eller irakier eller andra grupper också vill göra, men det är också att när de kommer i större mängd så resten av befolkningen också ser dem som en gruppering och släpper inte in dem. Så jag tror att det har varit en kombination utav, helt klart den ekonomiska situationen i Göteborg, eller i Sverige, med den krisen som var i början av 90-talet. Och att det blev den här grupp, att de sågs som en grupp och de var tvungna att hålla sig ihop, eller inte blev insläppta. Göteborg blev mer ju en segregerad stad, tycker jag, än vad det var tidigare. Jag kanske var barn men jag upplever att om jag åker till Hjällbo idag och jämför det till exempel med Guldheden där jag bor, som är en ganska blandad stadsdel, det är som att komma lite till en annan planet och åker jag även säg till Långedrag, där det också är väldigt homogent, inte bara etniskt utan även livsstilmässigt, det är också, det har blivit ett polariserat samhälle och det beror ju på den politiska utvecklingen vi har haft i Sverige. Jag menar när jag kom, det var i slutet av det här folkhemmet och socialdemokratin och de tankarna och nu, det är mer individualism och det är helt andra tongångar. Även om du pratar med socialdemokraterna idag och socialdemokraterna i slutet av 80-talet, det är var vänsterpartiet befinner sig idag. Så att hela samhället har blivit mer individualistiskt och därmed så slås, det är inte lika integrerande, utan det är vassa armbågar och jag märker på iranier som har kommit idag, iranier som kommer idag är inga flyktingar, det är expat, det är folk som antingen startar egen firma, eller så är det sådana som har kommit hit för att studera ett mastersprogram och därmed, även om de inte pratar svenska överhuvudtaget utan de klarar sig på sin engelska och får jobb på stora multinationella företag och har bott kvar och de kan ha bott i Sverige i tio år och pratar ganska så knagglig svenska fortfarande, och de känner inte behov att de ska prata svenska för de jobbar på engelska. Om du jobbar på Volvo du behöver inte prata svenska, och det är en helt annan förutsättning än när vi flyttade, det fanns inte på kartan att man inte skulle kunna prata svenska.

Intervjuare [00:20:26]: Lärde sig dina föräldrar också svenska?

Talare [00:20:27]: Ja mina föräldrar talar svenska.

Intervjuare [00:20:29]: För det kan vara lite svårare för äldre ibland tänker jag.

Talare [00:20:31]: Det är svårare, det är skillnad mellan en 12-åring och en 60-åring som ska lära sig ett nytt språk, så absolut.

Intervjuare [00:20:42]: Men den här skillnaden då, jag tänker på att du kom från Iran och där du bodde och hamnade i Hjällbo, vilken var den största skillnaden tycker du då? Bodde ni i villa där i...

Talare [00:20:52]: I Iran? Nej vi bodde i en ganska stor fin våning i stan, på 280 kvadratmeter.

Intervjuare [00:21:01]: Oj, ja.

Talare [00:21:03]: Och när vi flyttade till Hjällbo så bodde vi i en miljonprogramslägenhet [skrattar], så det är en stor skillnad, du kan inte jämföra vår livsstandard det kan du inte göra. Och även innan revolutionen och efter revolutionen, min mamma var vice direktör på utbildningsdepartementet, alltså hon var nummer två i ett departement i en region, hon hade ju egen chaufför. Min pappa var chefsdomare, vi hade det väldigt gott ställt, men sen blev det revolution och dels ville, min pappa passade på direkt och pensionerade sig själv. Min pappas största stolthet är att han har aldrig dömt någon till döden, och så kommer sharialagar då kan du förstå att det där var ingenting som tilltalade. Min mamma fick fly mer eller mindre, det var så här att hennes chef ringde från gränsen och sa att nu är jag vid gränsen till Turkiet, och lämna Urmia med en gång, för att de kommer inte att få tag i mig och så kommer de efter dig. Och det är så här att hennes brott, den här chefs brott, var att hon hade inte tillåtit en kvinna som var beslöjad att närvara på ett möte, och det räckte för att avrättas. Så att min mamma fick åka till Teheran, med mig som var fyra år gammal och min bror som var, nu ska vi se, han var fem år äldre, han var nio år, vi åkte till Teheran direkt och bodde hemma hos morfar och mormor. Pappa tillsammans med mina äldre bröder som är 13 och 14 år äldre än mig de sålde våra saker och tog vårt pick och pack och packade ihop och flyttade till Teheran.

Intervjuare [00:23:03]: Var det bättre i Teheran än ute i regionen?

Talare [00:23:07]: Ja, men alltså det var djungelns lag vet du, det var samtidigt som kurderna gjorde uppror, de ville bli självständiga och mitt i allt det där. De kunde ta tag i vem som helst och avrätta vem som helst, så det var väldigt skönt att komma till Teheran och då jobbade min mamma som gymnasielärare och försörjde en familj på sex. Pappa gick arbetslös i två eller tre år innan han tillsammans med en god vän startade en advokatfirma, det var inte heller lätt för honom att bara komma igång med någonting. Så att, ja vi har gjort en resa flera gånger under våra liv.

Intervjuare [00:23:51]: Ja verkligen.

Talare [00:23:54]: Och det är ju, det som inte dödar dig hårdar dig.

Intervjuare [00:23:55]: Men vad skulle du, nu har du bott i Göteborg i många år...

Talare [00:24:00]: Mm precis [skrattar] jag vill gärna komma tillbaka till det även om det är väldigt intressant att prata om mitt andra...

Intervjuare [00:24:09]: Och då, varför valde ni just Göteborg då?

Talare [00:24:12]: Göteborg var bara för att min bror läste här på Chalmers.

Intervjuare [00:24:15]: Just det.

Talare [00:24:17]: Och då blev vi kvar här och jag har bott i Göteborg sedan 26:e juli 1987 och jag har inte flyttat härifrån, och om...

Intervjuare [00:24:32]: 30 år?

Talare [00:24:36]: Det blir, 31 år är det, 31,5 och ja, jag har inte bättre svar på frågan varför Göteborg än det, jag har velat att flytta ut i världen.

Intervjuare [00:24:52]: Det var egentligen Chalmers då som drog också kan man säga för din bror var på Chalmers?

Talare [00:24:55]: Ja det var Chalmers, och sen så är det så här att jag funderade på att flytta efter, jag har själv läst på Chalmers, att jag skulle flytta utomlands, men sen var det så här att jag gifte mig då med en chalmerist som höll på att disputerar. Så vi blev kvar för hans skull, och sen är det så här att när man skiljer sig så är man mentalt kanske inte i bästa formen, så det blev ju bara, jag har haft lite olika saker som har hållit mig kvar. På grund av att det har varit, livet har inte varit, jag har inte haft den styrkan att göra en så pass stor förändring att flytta ifrån Göteborg då, och nu känner jag att nu är mina föräldrar ganska gamla så att, det är, jag har nog aldrig haft så starkt skäl att stanna kvar som jag har nu, så att även om jag har sett Göteborg ganska länge som ett temporärt hem, så tror jag att det kommer att bli mitt permanenta hem. Ett tag i alla fall, man vet aldrig, jag kanske pensionerar mig någon annanstans.

Intervjuare [00:26:21]: Ser du Göteborg, vad skulle du säga om Göteborg som stad?

Talare [00:26:25]: Ja, jag har väldigt mycket att säga om Göteborg som stad. Jag är ganska så, jag känner mig helt klart en del av Göteborg, och jag, jag känner Göteborgs historia. Nu blir jag lite sådär, nu kommer du få känna av min exotiska bakgrund, jag känner Göteborg som en del utav min själ, för att... det jag kan säga, förutom den vardag som jag har levt här sedan 87, så, jag har alltid gillat och fascinerats av stadens historia. Självklart så har jag vänner och släktingar på besök från alla världen hörn, jag brukar köra dem runt och berätta om stadsdelarna eller om Göteborgs historia och de olika byggnaderna, den här byggnaden bland annat och Niclas Sahlgrens hem och residentet och William Chalmers hem och Börsen, det är sådant som ingår, det viktigaste, så jag minns i stort sett allt jag fick lära mig i högstadiet om Göteborgs historia, och det har betytt för mig. Och en grej som jag är väldigt stolt över att ha gjort det är jag av ren tur vann en biljett på skeppet Göteborg, att jag skulle segla med. Jag var på en äventyrmässa och de hade, man kunde hyra båten för event och det var precis det året jag skulle fylla 40 och då tänkte jag att det kan vara fräckt att ha sin födelsedag på båten. Och då trodde jag att jag skulle prenumerera på ett nyhetsbrev men jag hade tydligen anmält mig till en tävling eller en lottning där de lottar ut en person som kan segla med Göteborg då, och då togs mitt namn upp och när de ringde mig jag bara, det är klart, och det var kul att få vara med på ett sådant äventyr. Men efter att, medan jag gjorde det och efteråt speciellt, så är jag jätteglad att jag har gjort det för det är en del av historien av Göteborg och replikan har byggts utav ett fartyg som betydde för den här staden och handeln. Så även om jag tyckte, jag fick ju, man får jobba ganska hårt på den båten [skrattar].

Intervjuare [00:29:18]: Hur länge var du där på den?

Talare [00:29:18]: En vecka, jag seglade mellan Amsterdam och Dover och det var som att göra lumpen, det var som att göra lumpen. Och jag tyckte att det här är min insats till ja,

Göteborgs historia, att upprätthålla den kulturella [skrattar] investeringen eller, inte investering men, det här är ju en del av det som highlightar eller lyfter Göteborgs historia och när jag står och polerar den här ytan då bidrar jag till att upprätthålla den, det var så jag kände. Jag är jätteglad att jag var med för det är den sista resan vad jag förstod det som, det var en expedition vi var ute på, så att det var jättekul att vara med, och en utav de bilderna, ifall du vill ha bilder av mig så kommer det definitivt att vara jag på båten när jag var deckhand, när jag fick skura golvet på... [skrattar] Så jag är väldigt stolt över den här handeln som vi har haft med Kina och att den här staden byggdes, jag är ändå en ingenjör och tycker om funktion och syfte, och den här staden är en funktionell stad. Den har byggts för att vi ska ha en, vi hade en liten remsa, en liten landremsa mot havet och det skulle bli nageln i ögat på dansken och vi skulle ju ha den här handeln och vi kunde inte ha handel med Indien på grund av, Storbritannien hade mer eller mindre monopol, ja då var vi smarta och hade handel med Kina, och jag gillar det konceptet.

Intervjuare [00:31:08]: Mm, och att vi tog hit holländarna som byggde staden.

Talare [00:31:11]: Ja och det är också om du pratar med mig och min känsla för staden det är att den här staden byggdes upp av expat, holländare och skottar, och nu är jag här och jag bidrar och det här är mitt sätt att göra anspråk också på min hemstad för även om jag har mitt, alltså nu har vi pratat väldigt mycket om mitt påbrå, men jag har formats här i Sverige, jag har påbrå i ett annat land men...

Intervjuare [00:31:43]: Men det är många som börjar ofta med barndomen när man pratar och...

Talare [00:31:47]: Precis och så, men det är också att jag som en mörk tjej med ett utländskt namn som jag har vägrat att byta när jag gifte mig med en svensk man, så är det väldigt naturligt att mitt påbrå är alltid närvarande, och det är jag väldigt stolt över och jag har kämpat för att behålla det språket levande och kontakten med den kulturen, men jag har en väldigt stark rot i den svenska kulturen. Och att jag är här det är för att jag gör anspråk på den delen av min identitet. Jag har formats i Sverige, även om jag har påbrå i ett annat land, och jag har formats i Göteborg. Den här stadens historia, dels bidrar jag till den, dels lever jag med den. Jag jobbar på Volvo, även om Volvo inte är byggt på handel med Kina men jag har till exempel sökt, jag skulle väldigt gärna vilja jobba på CEVT alltså China Euro Vehicle Technology, det är just, jag var faktiskt på en intervju där [skrattar] en gång och då sa jag, det här får ni inte ha med på utställningen [skrattar] nej, men jag sa att jag gillar konceptet med samarbete med Kina, det här är vad den här staden är byggd på, den här staden är byggd på handel och jag gillar det. Jag gillar att handel med resten av världen har blomstrat ekonomin här, jag gillar att det var andra människor som kom hit och byggde upp den här staden för det kan jag känna igen mig i. Nu är jag i 2018 sen - 87 till -18, men 2018 när jag sitter här som en 43-årig kvinna så bidrar jag till att göra staden bättre och jag är stolt över det, och ja, med tanke på de här politiska tongångarna som är idag med framgångarna som Sverigedemokraterna har gjort och förneka folks svenskhet och så vidare, så gör jag ännu mer anspråk på min svenskhet för att den är med mig, och jag är en del utav Sverige och Göteborg. Så jag ser definitivt mig själv som en självklar medborgare här och jag gör allt för att vara en positiv och bra medborgare.

Intervjuare [00:34:29]: Men återvänder du då, känner du att det är ett glapp ändå mellan ditt liv du har nu och när du var i Hjällbo exempelvis?

Talare [00:34:36]: Nej.

Intervjuare [00:34:38]: Bor dina föräldrar kvar där?

Talare [00:34:39]: Nej de bor på Södra vägen 4, jättefin alltså de bor i Lorensberg. Väldigt fint hus, mitt i den mest exklusiva stadsdelen i Göteborg, nej vi har gjort vår, det här är en, det är en transitionsfas, när du flyttar från ditt hemland då får du en dipp och så återhämtar du dig. Vi har återhämtat oss, vi är etablerade, vi har hittat vår plats där vi var i Iran i svenska samhället. Jag har valt att...

Intervjuare [00:35:10]: Men hur kan man ha kvar det då eller...

Talare [00:35:13]: Vad menar du med ha kvar?

Intervjuare [00:35:16]: Jag tänker om man lämnar allt så kanske man inte har någonting med sig eller...

Talare [00:35:21]: Då bygger man upp det från början.

Intervjuare [00:35:22]: Mm, men många kan inte göra det.

Talare [00:35:28]: De flesta som flyttar på sig, alltså det finns två kategorier som flyttar på sig, de är båda två väldigt driftiga, ingen svag eller paralyserad människa gör en flykt. En flykt gör en väldigt driven person, antingen de som vill bygga upp sitt liv, i det nya landet eller kriminella, okej, det är de två kategorier. De som inte är kriminella...

Intervjuare [00:35:51]: Ja men desperata kan man också, alltså de som flyr.

Talare [00:35:58]: Jo men du har inte ork, mental ork att fly om du inte är stark, en flykt är extremt svårt, okej? Du måste vara stark, vi kan göra en paus det är ingen fara.

Intervjuare [00:36:16]: Ja vi kan fortsätta, jag tror inte de springer så ofta [skrattar] nej men du kan fortsätta.

Talare [00:36:26]: En flykt är svårt, en flykt är inget lätt. Det är bara de driftiga som gör det, sen kan man ju, sen är det svårt att hantera situationen i ett nytt land. Min mamma fick bli praktikant på en frisörsalong, och hon fick sopa golvet, personen som hade en egen chaufför fick sopa golvet. Min pappa när min mamma startade en frisörsalong i Bergsjön fick stå och schamponera håret på gamla tanter, okej? Mannen var chefsdomare innan, men nu var de i ett nytt land och de var väl bestämda på att vi vill klara oss, vi kommer att klara oss. Vi jobbade allihop som familj och lyfte oss ut ur Hjällbo och Gårdsten, vi gjorde det, och de flesta har det här drivet. Nu vill jag påstå att mina föräldrar kanske är snäppet starkare än de flesta, alltså de tillhör den kategorin de är bland, de tillhör de vassa knivarna i lådan men, jag tror att, utan att överdriva att majoriteten av de som flyttar och en tung majoritet av de som

flyttar, har driv och har ett ganska starkt driv.

Intervjuare [00:37:53]: Ja de säger att det är väldigt tufft att fly.

Talare [00:37:57]: Och det är svårt i början, men titta på iranier nu, de flesta kom under 80-talet, titta vilken plats i samhället de har placerat sig, de befann sig inte på samma ställe i början av 90-talet, under 80-talet nej, då bodde de i Hjällbo, Gårdsten och Angered, Bergsjön och så, men hur många av dem bor kvar där? Inte många. Gå och titta på restaurangerna vid Avenyn, de flesta ställena, de flesta utav, många betydande företag ägs utav iranier, det är en väldigt kapitalstark minoritet, och det är för att de har gått igenom sin dipp, precis som min familj har gått igenom sin dipp, och jag vill påstå att andra kommer också att göra det. Den judiska gruppen som finns i Sverige, de hade också sin dipp men för många, många år sedan, vi kommer inte ihåg det nu, men de hade sin dipp. Idag är de väldigt kapitalstarka, iranier kommer att kanske hamna på samma nivå eller till och med gå om den grupperingen, det är för att det finns ambition och det finns driftighet, så det, jag, ja [skrattar].

Intervjuare [00:39:21]: Du säger att du åker runt om du får besök och så visar du runt i Göteborg, vilka är dina favoritställen i Göteborg?

Talare [00:39:32]: Mina favoritställen är det här huset [skrattar], det är därför jag tyckte att det var så roligt att komma upp till den här våningen. Nej men det är, i och med att jag gillar handeln med Kina så är det här huset, Ostindiska kompaniet, det viktigaste för mig, och Niclas Sahlgrens hus och William Chalmers hus. Sen är Chalmers tekniska högskola väldigt viktig för mig, Göteborgs universitet, den här huvudbyggnaden gillar jag.

Intervjuare [00:40:10]: Vid Vasaplatsen?

Talare [00:40:10]: Vid Vasaplatsen precis, jag gillar Haga för att det är en bevarad stadsdel, alltså arkitekturmässigt, idag är det en sådan här hipster, överklass hipster ställe. Majorna, Klippans kulturresevat, alla de här ställena för mig har en historia att berätta. Självklart kan jag tycka att Slottsberget och de gamla delarna av Lindholmen har också en historia att berätta från varvsindustrin [skrattar] man känner inte igen det, alltså på 80-talet, vi som bodde här, Lindholmen och Eriksberg och så det var inga fina stadsdelar och idag är det, det är ett sådant riktigt överklassställe jag bodde där ett tag, jag bodde ihop med min kille i Eriksberg. Nej så att jag gillar det som ger, ja jag gillar SKF-huset, nu är jag så mycket i Volvo så jag har blivit hemmablind.

Intervjuare [00:41:17]: Jobbar du ute på...Torslandaverken.

Talare [00:41:19]: Torslanda, och grejen är så här att när jag kom till Volvo första gången jag tyckte det här är en stad i staden, och nu är jag hemmablind men det är fascinerande. Jag var i Hiroshima för ett halvår sedan, och Mazda är ungefär som Volvo är i Göteborg fast ännu större, och det var också en stad i staden, och det är ganska spännande.

Intervjuare [00:41:52]: Vad jobbar du med?

Talare [00:41:53]: Jag är projektledare.

Intervjuare [00:41:54]: Hur då med? I vilken del?

Talare [00:41:59]: Idag så jobbar jag med organisationsutveckling och det innebär nya stora system som vi behöver ha för vår verksamhet.

Intervjuare [00:42:10]: Mm, och det är personbilsdelen eller lastbilar?

Talare [00:42:15]: Nej det är personbilsdelen, Volvo Cars jobbar jag på, men jag har varit på företaget i 14 år, så jag har varit runt i olika delar. Precis som att jag har bott runt i Göteborg så har jag varit runt i olika delar utav Volvo, vitt skilda. Jag började på produktdesign alltså styling, sen har jag varit på R&D, ingenjörsgården, och jobbat som cost engineer, jag är maskintekniker, jag är civilingenjör inom maskinteknik, fördjupade mig inom materialteknik. Så de första sex åren av min karriär så hade jag ju nytta av min utbildning. På design så var jag designernas uppslagsverk beträffande material, konstruktionsmaterial och processer men jag, det var därför de tog in mig, men sen min roll var att vara länken mellan design och ingenjörerna. Sen hamnade jag på djävulens sida [skrattar] och jobbade med kostnader alltså när man räknar i ett projekt, i ett bilprojekt, så måste man kalkylera vad olika detaljer får lov att kosta för att få ihop ekonomin i projektet. Så jag satt och räknade på det och gav ut så kallade kostnadskrav till ingenjörerna som var systemansvariga, så det gällde att vara faktamässig och tuff, tuff men rättvis. Så det jobbade jag med i tre år och där använde jag definitivt mina kunskaper i allra högsta grad, men jag sågs att vara en så kallad higher achiever och jag ville vidare så jag gjorde faktiskt ett jättekiv i min karriär och kom till en gruppering som var väldigt seniora personer. De personerna som jobbade där var antingen produktchefer och då, som produktchef för en bil så är du den personen som bestämmer vad bilen ska innehålla. Eller så var de ju ansvariga för marknadsprocessen i ett bilprojekt alltså att man är marknadschef, så jag började med att vara marknadschef, kundens eller marknadsrepresentant i bilprojekt, och sitta med i ledningsgruppen. Det projektet lades ner och då fick jag fortsätta som produktchef istället. Och då var jag, jag var definitivt den yngsta, men jag undrar inte om jag var den yngsta någonsin som blev produktchef och jag var definitivt den första som var med utländskt påbrå. Vi hade en annan kvinna så jag var inte den första kvinnan. Ja, så jag var i den här seniora gruppen och sen har jag varit runt och varit ansvarig även för så kallad merchandise, alltså produkter som inte, som har Volvos varumärke men som inte sätts på bilen, det är separata produkter, och sen så gjort en resa som projektledare därifrån.

Intervjuare [00:45:43]: Du vad hette företaget, vilken del av Volvo är det?

Talare [00:45:48]: Just nu tillhör jag inköp, alltså jag jobbar för den grupperingen som jobbar med organisationsutveckling på inköp. Så jag har varit runt på styling, på R&D finans, på marknad och man kan säga projektledningsgruppen bilprojekt, bilprogram till exempel modellår 15 på stora bilar var det jag som skrev ihop business caset för det och startade projektet, och så har jag nu varit även på inköp då. Så jag har jobbat både i bilprojekt och i så kallad organisationsutvecklingsprojekt där man kommer i kontakt med IT väldigt mycket. Jag har haft med bil (?) att göra och jag har haft med merchandise att göra så det har varit 14 spännande och lärorika år.

Intervjuare [00:46:48]: Men då känner du också för Volvo så att säga eller är det...

Talare [00:46:54]: Ja det har helt klart varit en del utav mitt liv, definitivt.

Intervjuare [00:47:00]: För Volvo är en del av Göteborg känns det som.

Talare [00:47:02]: Volvo är en del utav Göteborg, och Volvo har ju...

Intervjuare [00:47:05]: Samtidigt som det är stort världsomspännande, eller åtminstone till viss del.

Talare [00:47:10]: Jag förknippar inte Volvo på det sättet som staden Göteborg. Jag... Volvo har ju sina rötter i Göteborg och Volvo bidrar extremt mycket till Göteborg och Västra Götalandsregionen vill jag påstå, jag vill påstå att utan Volvo, om Volvo skulle gå i konkurs så skulle hela den här regionen hamna i en kris. Så ur den aspekten är Volvo definitivt Göteborg. Men jag ser Volvo mer som ett världsföretag. Volvo har gjort en fantastisk resa från...

Intervjuare [00:47:59]: Ja jag tänkte på det här med att det började med SKF och kullagret och...

Talare [00:48:01]: Ja, ja från den tiden definitivt [skrattar], absolut, om man går historiskt så absolut, den har rötter i Göteborg ur den aspekten men, när jag började på Volvo så var det 2003 och den kultur som vi hade i Volvo då och det sätt vi tänkte kring bilar på den tiden och det företag Volvo är idag, det är jorden och Mars, det är jättestora skillnader, alltså Volvo har gjort en fantastisk resa och det vill jag påstå även de sista ja, par åren, sista året har vi gjort en exponentiell resa. Det är knappt så att man känner igen sig.

Intervjuare [00:48:54]: Nej hänger det ihop med Kina, eller att bli uppköpt...

Talare [00:48:57]: Det hänger ihop med den nya ekonomin i världen, den situationen som bilindustrin befinner sig i och den konkurrens som finns, den mördande konkurrens som finns, och det sättet man vill fortsätta, och utvecklas och överleva affärsmässigt och de trender som finns i samhället.

Intervjuare [00:49:21]: Skulle Volvo ha klarat sig om det inte hade blivit uppköpt av Geely?

Talare [00:49:27]: Volvo hade absolut inte varit lika spännande företag utan Geely, absolut inte, det var en fantastisk grej att Volvo blev uppköpt utav Geely, jag har enbart positivt att berätta om den affären. Jag, som...

Intervjuare [00:49:43]: För de fick väl in kapital, alltså man behöver kapital...

Talare [00:49:48]: Inte bara det, vi blev självständiga till att börja med. Under Fordtiden så gick ju Volvos vinst till Ford och det återinvesterades inte i Volvo. När Geely köpte Volvo, jag minns tydligt vilka tongångar det var och vilken negativitet det var kring just kinesiskt ägt och allt vad det nu innebär för, rädd för diktatoriskt och att det skulle flyttas till Kina och det ena

och det andra. Jag vill påstå att det var ren och skär rädsla för det okända. När vi blev uppköpta utav Geely då blev vi ett självständigt företag så man ville lyfta till premiumnivån, innan så var det bara en massa snack, men när kineserna köpte oss så var det verklighet. Vi fick verktyg, vi fick fria händer att förverkliga alla de här idéerna som vi hade, alltså vi, kapitalet, resurserna, vi anställda som har jättemycket kompetens, jättemycket driv, helt plötsligt så fick vi faktiskt fria händer, helt plötsligt så fanns det utrymme att lyfta varumärket Volvo och varumärket Volvo är inte samma idag som när vi ägdes utav Ford, det är det inte, vi har ett starkt kulturellt arv, ett varumärkesarv, en heritage, men idag, vi befinner oss på en annan nivå och det är tack vare det kinesiska uppköpet. Kineserna är extremt duktiga affärsmän och affärskvinnor och det är därför jag gillar den här handeln och relationerna med Kina, den har definitivt speglat sig i min vardag, i min vardag i form utav Volvo.

Intervjuare [00:51:41]: Men vad skulle du säga är Göteborgs heritage eller varumärke?

Talare [00:51:47]: Göteborgs varumärke är en stad som är produktiv, en funktionell stad som är produktiv och som har ett, jag förknippar Göteborg med, kanske inte riktigt som Gnosjöandan, men liknande, en massa fantastisk industri som har vuxit upp under de svåra kriser, ekonomiska kriser som har funnits genom historien, och klarat sig, vi har klarat oss och vi är blommande och det är tack vare...

Intervjuare [00:52:27]: Men skulle du säga att det är en industristad eller...

Talare [00:52:29]: Det är en industri...

Intervjuare [00:52:31]: Man vill gärna sälja in Göteborg som en eventstad också.

Talare [00:52:35]: Nej det tycker jag är att förnedra Göteborg. Göteborg är ingen event, alltså det är sådana här modeord som kommer, det är så tunt så jag vet inte vad, alltså det finns inget stoff i det. Göteborg är en industristad som har moderniserats, Göteborg kommer att bli alltså håller på att bli en urban stad alltså en, vi har varit en större liten stad förut, större mindre ort, men idag börjar Göteborg att bli kosmopolitiskt.

Intervjuare [00:53:12]: Och vad är det som gör det?

Talare [00:53:15]: Det är alla människor som har flyttat hit, det är alla expats som kommer från hela världen, du går till designavdelningen på Volvo och det är 60 olika nationaliteter som jobbar med skandinavisk design.

Intervjuare [00:53:32]: Men tror du vi fattar, men fattar man det i Göteborg, eller?

Talare [00:53:36]: Ja företagen fattar det.

Intervjuare [00:53:38]: Ja men vi andra som är...

Talare [00:53:42]: Vi andra, vilka är vi andra?

Intervjuare [00:53:45]: Ja vi lite vanliga som läser GP, man vet inte riktigt...

Talare [00:53:51]: Men du bor i den här staden och du jobbar, du kommer i kontakt med mig, du ser andra människor, andra vanliga inom citationstecken göteborgare jobbar kanske också på stora företag och ser hur världen håller på att ändras. Jag menar det är ju...

Intervjuare [00:54:08]: Men det kanske man inte ser om man bor i en viss del eller när man umgås med en viss sort av människor eller, för det nämns inte så ofta, det sägs inte så ofta på nyheterna detta, det sägs inte så ofta på...

Talare [00:54:25]: Nej och även det kommer att ändras, vi måste förstå att saker tar tid, saker tar tid. Även den vanliga lagom, väldigt enkla människan som du pratar om som kanske inte har så jättemånga tentakler utåt mer än sina barndomsvänner och sin familj.

Intervjuare [00:54:50]: Nej man kanske fortfarande tror att Göteborg kommer inte att klara sig för det är så många som kommer hit och vad ska vi klara oss, alltså den här...

Talare [00:54:56]: Jag tar ett exempel, synen på homosexuella på 80-talet och synen på homosexuella idag, jag pratar om vanliga medelssvensson, hur har den ändrat sig? Det går inte att känna igen det eller hur?

Intervjuare [00:55:12]: Nej.

Talare [00:55:13]: Idag, vanliga människor vill jag påstå, i Göteborg är HBTQ-vänliga och skulle inte tillåta sig själva att diskriminera, okej? På 80-talet, så var det inte så.

Intervjuare [00:55:31]: Gay-knackerstad...

Talare [00:55:33]: Ja men det var, vanliga hederliga människor var väldigt negativt inställda så någonting hände under den tiden och det är trenden i samhället, det är att vår utveckling går framåt som människor, våra kulturer utvecklas. Jag menar vi brände häxor på 1600-talet, okej? Vi har utvecklats från häxbränning och offentliga avrättningar och så vidare. Idag, de flesta kan inte ens tänka sig, jag menar vem i den här staden skulle ens fatta vilka fientliga relationer vi hade med danskar? När den här staden byggdes, de krig vi hade med danskarna och vilka fruktansvärda krigsförbrytelser det fanns på båda sidorna, det kan du och jag inte fatta, vi kan inte fatta att vi var så fientliga mot danskar. Men det fanns. Det kommer att ändra sig, de vanliga människorna kommer att komma i kontakt, det är bara att gå ut och titta på, en massa nya restauranger som har öppnats, alltså man får influenser, man får influenser utav utställningar, den här utställningen som ni gör, då lyfter...

Intervjuare [00:57:01]: Men det kan finnas olika skikt i samhället eller olika...

Talare [00:57:03]: Ja men man kan inte hela tiden fokusera på dem som är trögast och flyttar sig långsammast, förstår du? Vi är ett tåg, vissa utav oss befinner sig vid lokomotivet, andra längst bak, okej? Men tåget rör sig, vare sig den längst bak vill det eller inte, okej? Man kan inte fokusera på längst bak, man kan inte heller enbart fokusera på längst fram, man får konstatera, tåget håller på att röra sig åt den riktningen, Göteborg håller på att bli en

kosmopolitisk stad. Varför? För att världen håller på att komma hit. Snälla du, Geely håller på att bygga ett kontor för 4000 människor på andra sidan av älven, vet du vilka möjligheter det är, alla kan inte anställas här ifrån Göteborg. Självklart kommer man liksom söpa upp staden på kompetenta människor, men det räcker inte med de människor som är här utan man kommer att annonsera ut i världen. Det kommer att komma kineser, det kommer att komma andra européer, det kommer att komma från hela världen, de som är kompetenta, idag börjar vi att bli färgblinda, på ett helt annat plan än vi var på 90-talet, 2000-talet. Om tio år så är vi ännu mer färgblinda, och ännu mer mångfaldiga och när människor kommer, när människor jobbar här, när människor äter på din restaurang, när du sitter på bussen och ser en annan människa och ditt öga börjar vänja sig, och så ser du, du vet, nu drar jag ut någonting så här, om du skulle inte tycka om mörkhyade människor, och så har du din förutfattade mening om dem, och så ser du hela tiden, du ser mörkhyade människor som faktiskt sköter sig och som klär sig väl och som ser ut som att herregud, han eller hon är på väg till sitt jobb och han eller hon går och handlar och betalar skatt och gör rätt för sig. Jag menar efter ett tag så tycker du att ja, men det kanske inte var så illa med mörkhyade människor efter ett tag så du kanske får två kompisar som är mörkhyade och börjar till och med gilla dem, för att du i och med att du börjar umgås med dem, och umgänge kan börja med att man hälsar på varandra i trappuppgången till att man blir bjuden hem till varandra kanske man blir vänner. Jag menar även den vanliga medelvännen som du pratar om, som kanske är introverta, även de kommer i kontakt med andra människor. Jag som kom hit på 80-talet när den här boken Inte utan min dotter kom ut, det fanns en extrem negativitet mot iranier. Idag om jag går och säger att jag är från Iran, de flesta förknippar iranier med väldigt driftiga människor som har integrerats väldigt bra i Sverige, som har lyckats och som bidrar och så vidare. Den bilden fanns inte på 80-talet eller 90-talet. Därför tror jag att tåget rör sig framåt, och det är därför jag är här, jag är här för att jag vill vara en liten tegelsten i den här muren som har byggt det här huset. Jag vill synas för jag är en del utav den här staden, jag med mitt påbrå, jag som kom hit när jag var 12, jag lever här och jag gör anspråk på min identitet, och även de som inte pratar lika bra svenska som mig, även de som inte känner att det här är deras hem, det här är deras historia, även de som inte identifierar sig med skeppet Göteborg eller Ostindiska huset eller kanalen eller Chalmers eller SKF-huset eller Hjällbo till och med. Även de sätter färg på den här staden, även de påverkar staden, genom sin existens, genom att man bygger nya hus, man bygger nya kontor, man startar nya företag, det blir nya restauranger, det blir nya konstutställningar, det skrivs nya böcker. Det är det som är kultur, det är det som är historia.

Intervjuare [01:01:50]: Ja då tror jag att vi avslutar med detta [skrattar].

Talare [01:01:55]: [Skrattar] Har vi gått igenom alla dina frågor?

Intervjuare [01:01:55]: Ja nu är vi uppe i en timme här, men om det inte var något du, för vi har pratat om ditt arbete, det är i så fall om det är några platser i Göteborg som du absolut inte tycker om? För du har sagt några platser nu som du tycker om.

Talare [01:02:13]: Nej det gör jag inte.

Intervjuare [01:02:16]: Det är ingen sådär som du känner att du...

Talare [01:02:17]: Nej. Jag tänker inte i de banorna visst, jag menar man kan tänka sig liksom, när jag läste på Chalmers vid Näckrosdammen, så var det att tjejer inte skulle gå där när det var mörkt. Men jag fokuserar inte på det, jag tänker inte i de termerna utan en stad har allt, har positiva och negativa sidor och att det sker tyvärr våldtäkter det är en del av vår stad, okej? Att det finns negativitet är en del av vår stad, så nej.

Intervjuare [01:02:58]: Vi har gått igenom frågorna i princip genom andra frågor också så det skulle i så fall vara, vad är det som är bra med Guldheden?

Talare [01:03:08]: Det som är bra med Guldheden som jag trivs väldigt bra med, jag bor i ett 50-tals hus. Nu byggs det nya väldigt tjugusiga lägenheter framför mig, precis bredvid de här höga 60-tals husen, jag gillar Guldheden för att jag ser historia i Guldheden, jag ser egna hem villorna som är från 20-talet, jag ser 50-tal, jag ser även lite längre ner mot Johanneberg så ser jag funkishusen från 30-talet, jag ser ju Göteborgs historia. Och lite utav det här 60- och 70-talet, det här socialdemokratiska med torg och sådär, det trivs jag med. Men det som jag gillar allra mest och som vi borde vara stolta över i den här staden, det är Änggårdsberget. Det är helt fantastiskt att Sveriges andra stad har ett naturreservat så pass centralt, folk fattar inte vilken skatt det är och hur välsignade vi är, om man jämför med resten utav världen att ha en sådan, ett sådant område så pass centralt, en så orörd urskog, så det, det var väldigt synd att vi inte kom in i de här grejerna som jag helst hade velat berätta lite mer om.

Intervjuare [01:04:37]: Ja men vi har kommit in i dem efterhand också.

Talare [01:04:41]: Ja.

Intervjuare [01:04:41]: Jag vet inte hur du har det men jag känner att jag vill berätta lite mer om [skrattar] och vi pratade väldigt mycket om mitt påbrå, men jag hade velat berätta lite mer om mitt liv i Göteborg och vad jag...

Intervjuare [01:04:55]: Men vi har pratat om ditt jobb nu och dina föräldrar och hur du har bott och så, är det något mer du vill tillföra där?

Talare [01:05:00]: Ja det jag vill gärna tillföra det är just det här min relation med Änggårdsberget, med just att jag har naturen så nära mig och runt husknuten och det finns fortfarande fåglar som är intressanta och kunna gå och se. Jag gillar det här att Göteborg håller på att bli kosmopolitiskt, om jag skulle dra någonting negativt om man säger så, det är snarare att förut var det inte så, det kändes för mig som kommer från en [skrattar], en mångmiljonstad, så var det lite jobbigt att flytta till en större småstad och den mentalitet som var. Men nu så börjar det bli en annan anda och det kanske är därför jag pratar så positivt om Geely och om CEVT och...

Intervjuare [01:05:53]: Att du vill att det ska liksom...

Talare [01:05:56]: Ja men det blir, går till rötterna till de produktiva rötterna som byggde upp den här staden, det blir inte den här insnöade vi är så du vet vi, vi, vi, homogent, homogent, homogent, och då kan jag känna jag som är en världsmedborgare, med två starka rötter i

den svenska och iranska kulturen då känner jag mig mer hemma här och jag gör anspråk på den identiteten också, så att, mm det ville jag säga.

Intervjuare [01:06:28]: Ja men det är bra. Så nu tror jag att vi har arbetat igenom de flesta frågorna här.

Talare [01:06:42]: Ja, det är om man säger stadsdelarna så är Guldheden är ju väldigt, Guldheden och Majorna och Linné tycker jag är fantastiska ur den aspekten att det är väldigt blandat. Guldheden är inte lika blandat som till exempel som, alltså, jag tänkte säga att Linné är lite mer blandat men det är det inte, det är mer folk med bra inkomst som bor där. I Guldheden hittar du liksom, bor det kvar fortfarande lite äldre människor som flyttade dit när de var, men de tyvärr håller på att dör ut, de blir gamla, som flyttade när husen var byggda på 50-talet och så hittar du nya och unga människor som ska precis börja bilda familj och så hittar du sådana medelålders som också bor där och det är liksom, det är ganska blandat och det är en ganska så vanlig stadsdel vill jag påstå. Så man sticker inte ut vare sig med sin ålder eller med sin livsstil eller med sitt utseende eller så, så ur den aspekten så gillar jag Guldheden, och Johanneberg gillar jag att det är lite äldre och jag gillar växtligheten.

Intervjuare [01:08:07]: Blandade (?).

Talare [01:08:10]: Ja de här syrenerna och gamla träden och så det tycker jag är fint alltså, det är inte något som man ska underskatta, det är smycken i staden. Hjällbo gillar jag fortfarande för att, alltså åker du dit så får du bättre grönsaker, det är bättre att handla där [skrattar]. Jag åker till Göteborgs Orienthus till exempel och handlar ganska ofta.

Intervjuare [01:08:37]: Angered centrum eller Hjällbo?

Talare [01:08:37]: Ja det är lite långt bort, det ligger, Orienthuset ligger vid Gamlestadsvägarna så lite...

Intervjuare [01:08:43]: Ja just det där ja.

Talare [01:08:46]: På vägen till Alelyckan så det är inte så långt ifrån Gamlestaden för jag orkar inte köra dit så långt ända till Hjällbo, men ibland så åker jag till Hjällbo och handlar även där men jag kan få tag i nästan samma grejer i Orienthuset. Och jag som är matintresserad vill väldigt gärna ha det. Så att ur den aspekten så tycker jag att det är roligt med de här stadsdelarna men jag gillar inte riktigt den segregering som finns i vår stad och den har blivit värre och värre vill jag påstå...

Intervjuare [01:09:17]: Det kan bero på att det kommer så många, har kommit väldigt många på en gång också och då bosätter man sig gärna på samma ställe eller det finns inget annat att välja på.

Talare [01:09:28]: Och lite utav det som kanske gjorde att, Eriksberg var också bara sådär lite mer homogent också, att det var folk med gott ställt, i och med att det är nya stadsdelar så är det folk med lite starkare ekonomi, så att det blir inte, jag gillar inte homogena områden

[skrattar] det gör jag inte. Vilken stadsdel känner du dig, ja, jag känner mig faktiskt hemma i Guldheden, Linné, Majorna, Johanneberg, centrum, inte, för du vet sådana, alltså jag gillar inte överklassmänniskor. I alla fall inte om de kommer med den attityden. Sen gillar jag ju, jag tittar nu hur röstar folk liksom, den är ganska viktig och då menar jag, jag tittar enbart var har man röstat flest på Sverigedemokraterna, tyvärr. Hur ser en vanlig dag ut för dig? Ja jag har inga vanliga dagar, jag jobbar väldigt mycket. Jobbet och hemmet och jobbet och hemmet tyvärr. Jobbet tar väldigt mycket av min tid och jag har haft perioder när jag har jobbat alldeles för mycket, men, jag håller på med äventyrssport, jag är dykare, jag har lärt mig att dyka här i Göteborgs skärgård. Men jag dyker inte så mycket här, jag dyker ganska mycket utomlands, jag håller på med bergsklättring och i Änggårdsberget har jag gått väldigt mycket, så att... jag har en väldigt, väldigt stark anknytning till naturen, i Sverige men naturen främst i Änggårdsberget. Botaniska är ju mitt andra hem och jag älskar den lökträdgården som väldigt mycket kommer från mitt påbråland, alltså iranska platån, och där är jag ofta och tittar när löken blommar, alltså Botaniska är ett fantastiskt ställe, med det jobb de gör, med de utställningar, de temadagar alltså... En sak som jag har funderingar på det är jag ska donera ganska stor summa till botaniska, för att, och jag har en passion för japansk körsbärsblomning, så jag tänkte om det finns ett intresse för dem så kan jag tänka mig att donera till att de kan bygga upp en sådan. För vi hade en bambulund som dog på grund av att bambun dog, vi hade en bambudöd i Sverige för att, bambu dör ju var 90:e år och den bambu som vi hade i Sverige kom med samma båt och allting kom till 90:års åldern och så dog allting. Så då hade vi en bambudöd på botaniska och jag skulle väldigt gärna, det är ett privat projekt jag har i mitt huvud ännu, jag skulle väldigt gärna vilja donera till det. Och...

Intervjuare [01:12:51]: Den där har vi gått igenom lite den handlar om ditt jobb och ditt...

Talare [01:12:54]: Mitt hem är en femtiotalslägenhet med väldigt mycket originaldelar kvar och jag har själv restaurerat det väldigt varsamt och omtänksamt. Jag vill behålla karaktären utav lägenheten så länge som möjligt, det mesta är original, även mitt badrum. Köket allting är original. Ja.

Intervjuare [01:13:25]: Jo vi har tagit det mesta nu.

Talare [01:13:26]: Vi har tagit det mesta nu [skrattar.] Men jag vill avsluta med att säga att jag är väldigt glad för att leva här, för att ha formats här och kunna bidra till historien. Kanske en dag då du och jag inte finns kvar, någon kommer att öppna arkivet och kanske läsa den här texten och då vill jag säga till den personen att jag hoppas när du läste den här historien att, du kunde förstå hur det var att vara en kvinna 2018 i Göteborg med den typen av bakgrund jag hade. Jag ville lämna den här historien för de som kommer efter oss, så att de, för det är så roligt för oss att läsa hur levde man på 1700- och 1800-talet och de olika karaktärer som fanns i stan, så kanske du kommer att le när du läser den här meningen om vad jag sa precis [skrattar].

Intervjuare [01:14:34]: Ja det är 2118 då.

Talare [01:14:38]: Ja precis och då vill jag hälsa till dig som läser det här.

Intervjuare [01:14:43]: Ja det är bra. Då får jag tacka så mycket [skrattar].

[bandningen slutar]